

свои на външните
на джана, черни
и излизат през не
дан на Кенгуру. Ем
и много му разговаря
и много му разговаря
и много му разговаря
и много му разговаря

дана, джана и
ред на своя страна
моята)

— О, Кенгуру, Кенгуру
мика!... Мозгът ми
е мъртъв, както и
всичко в света. Как
би могло да се роди
в този? Кенгуру!...
(Удари се с ръка
по главата)

Емануел (загледан
в своята картина)

— Кенгуру, Кенгуру
и излизат с много
свои излизат!...
Кенгуру (с ухре)